БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА РАДНОГ НАРОДА ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

ИЗЛАЗИ ЈЕДАНПУТ МЕСЕЧНО | ГОДИНА II | БРОЈ 11 | АВГУСТ 1977. | ЦЕНА 3 ДИНАРА

Фото клуб Дома ЈНА

РАПОРТ СА ЖЕТВЕНИХ ПОЉА

ЖЕТВА УСПЕШНО ПРИВЕДЕНА КРАЈУ

— ЖЕТВА ПШЕНИЦЕ У НАШОЈ ОПШТИНИ УСПЕШНО СЕ ПРИВЕЛА КРАЈУ. ПРОСЕЧАН ПРИНОС ПРОЦЕЊУЈЕ СЕ НА ПРЕКО 48 МЕТРИЧКИХ ЦЕНТИ ПО ХЕКТАРУ, ШТО ГОВОРИ О ВРЛО ПЛОДНОЈ ГОДИНИ. НАЈБОЉЕ ПРИНОСЕ ДАЛЕ СУ СОРТЕ „НОВОСАДСКА РАНА 1" И „ЛИБЕЛУЛА", КОЈЕ СУ У НАЗАД 6 ГОДИНА ДАЛЕ НАЈВЕЋЕ ПРИНОСЕ НА НАШЕМ ПОДРУЧЈУ.

После десет дана данонoћне борбе на пшеничним пољима завладао је мир. Одахнули су жетеоци, који су захваљујући добро организованом послу и времену успели у рекордном року да скину пшеницу са око 3000 хектара површине.

У разговору са директором ООУР-а „Кооперација" другом Павловић Војчетом, сазнали смо да је ово једна од рекордних година, јер се уназад десет година не памте овакви приноси пшенице. На парцелама појединих удружених произвођача приноси су били и преко 6000 килограма по једном хектару, што представља рекорд на нашем подручју.

ОРГАНИЗАЦИЈА ПОСЛА НИЈЕ ЗАТАЈИЛА

У ООУР-а речено нам је, да је формиран штаб за жетву месец дана пре почетка радова, тако да је било довољно времена да се план жетве детаљно разради и да се поделе задаци сваком раднику. Захваљујући доброј техничкој припремљености комбајна у току жетве није било већих кварова, па према томе ни застоја у раду. Важно је поменути, да су сви механичари ООУР-а били све време жетве дежурни код Комбајна, те су ситније кварове на време отклањали.

У жетви је учествовало 30 комбајна и то: 5 комбајна ООУР-а „Кооперација" и 25 комбајна удружених произвођача. Проблеми који се јављали годинама, магацински смештај — простор, отклоњени су на време изградњом магацина у Јасенову од 1500 квадратних метара, који нормалну пшеницу са нормалном влагом може да прими до 200 вагона. Но, и поред тога још увек је остао проблем смештаја пшенице у насељеним местима Крушчици, Кусићу и Калуђерову, што произвођачима ових места отежава посао јер морају да врше транспорт у магацинима Врачевгаја и Црвене Цркве. Међутим, у програму развоја зацртано је, да се у наредном периоду разреше просторни проблеми и у овим насељеним местима.

ШТЕТЕ ОД ГРАДА

На читавом нашем подручју, град је био јуна месеца, оштетио је усеве, а највише пшеницу пошто је већ била у фази сазревања ,тако да су у Дупљаји и Јасенову штете биле и до 90% на појединим прцелама.

Произвођачи који су осигурали своје усеве, добили су адекватну оштету, коју су процениле комисије ОЗА и ООУР-а. Интересантно је рећи, да су највеће штете претрпели баш они пољопривредни произвођачи који нису осигурали своје усеве. На крају нашег разговора, сазнали смо од инжењера и техничара ООУР-а Кооперација, да би поменуте сорте пшенице требале да буду водеће сорте на нашем подручју, те да се већ сада припремају да од јесени држе стручна предавања по насељеним местима, како би произвођаче упутили на коришћење ових сората.

Бранков Владимир

ПОВОДОМ СМРТИ ДУШАНА ПЕТРОВИЋА — ШАНЕТА

председника савезне конференције ССРНЈ

УГАСИО СЕ ЖИВОТ ЧОВЕКА КОГА СУ КРАСИЛЕ ВРЛИНЕ ИСТИНСКОГ КОМУНИСТЕ

— ПРЕКИНУТ ЈЕ ЖИВОТ ЧОВЕКА КОЈИ ЈЕ ПАРТИЈИ И РЕВОЛУЦИЈИ ДАО ТАКВА ДЕЛА КОЈА ГА СВРСТАВАЈУ У РЕД ЊИХОВИХ ВЕЛИКАНА. —

Последње речи и последња жеља друга Шанета била је; Сахраните ме на Венчацу. Тако је и било. Сахрањен је на Венчацу где је почео као каменоклесарски радник да клеше мермер, а наставио да клеше борце и револуционаре. Ту је он уклесао најбурнији део своје младости и револуционарног рада у најтежим данима наше НОБ-е.

Четрдесет три године оданог партијског и револрционарног рада, говоре да је престао један живот који је био сав посвећен Партији и народу. На револуционарним стазама увек је био међу првима, у предратном, ратном и послератном периоду. Ослобођење наше земље доживљава као своју нову младост, наставља да се бори за самоуправљање као основу живота и рада нашег социјалистичког друштва, коме је поклонио цео свој живот и своју стваралачку моћ.

Наш Савез Комуниста имао је својих тешких тренутака и великих искушења на путу изградње самоуправне социјалистичке заједнице. А друг Шане је у свим тим преломним тренуцима био непоколебљив, увек је стајао и бранио политику и курс СКЈ и друга Тита. Од првих дана револуционарног рада схватио је суштину наше револуције у свим фазама њеног развоја, знао је да као комуниста мора бити одговоран својој радничкој класи и своме народу, и зато се никада није збунио нити поколебао. Увек је био против сваке националне ускогрудости, за братство и јединство, за националну равноправност и једнаност, и зато му је био стран сваки национализам.

Служећи народу и Партији, друг Шане је обављао високе партијске и државне функције у Републици и Федерацији. И не само то; Обављао их је увек с пуном снагом и са пуном одговорношћу, увек уз Партију, народ и Тита.

Целокупним својим револуционарним радом усмеравао је и подстицао самоуправну социјалистичку свест, борио се за изградњу социјалистичког демократизма и активирање радничке класе као субјекта целокупног развитка. У целини гледано, борио се за све оне тековине које доводе до непосредне владавине радничке класе и радних људи.

Зато, можемо с правом рећи, да је друг Шане био један од оних првобораца Титове плејаде комуниста који су по природи комунистичког, а то значи и хуманог, демократског и људског односа према друштву и човеку.

Бранков Владимир

СКУПШТИНСКЕ ТЕМЕ:

СА 26. ЗАЈЕДНИЧКЕ СЕДНИЦЕ СВИХ ВЕЋА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

ЗАСТОЈИ И НЕДОСЛЕДНОСТИ У СПРОВОЂЕЊУ УТВРЂЕНЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ ПОЛИТИКЕ И ПОЛИТИКЕ ЗАПОШЉАВАЊА

Делегати свих већа Скупштине општине расправљали су на својој 26. заједничкој седници актуелна питања везана за реализацију инвестиционе и кадровске политике утврђене у Друштвеном плану развоја општине, извештај о раду Извршног већа Скупштине општине Бела Црква за период 31. мај 1976. године 31. мај 1977. године као и извештај о извршењу Програма рада Скупштине општине Бела Црква за I полугодиште 1977. године.

У центру пажње делегата било је питање развојне политике и остваривање утврђених задатака. Истакнуто је, да је основна карактеристика периода јануар — мај 1977. године, неостваривање планиране инвестиционе активности, јер је од укупно планираних улагања у привреди за 1977. годину од 25,8 милијарди, реализовано свега 12,1% односно 3,1 милијарда динара. Овако мали део остварења од планираних инвестиција одступа и од планиране динамике инвестирања-предвиђене средњорочним планом ра звоја.

Ако ставимо у однос остварене инвестиције са планираним долазимо до закључка, да је остварено само 44% од укупно планираних инвестиција. Не спровођење утврђене инвестиционе политике негативно се одразило на даље запошљавање и остварење кадтекућем плану за 1977. годину треба да буде укупно запослених 3,309 радника. Међутим, према задњем стању од 31. 5. 1977. године, укупан број запослених у привреди наше општине је 3.068 радника, што значи да је проценат остварења плана за 1977. годину 92,7%. Узрок оваквој појави треба тражити у нестваривању утврђених програма развоја, па зато уместо да број запослених расте из године у годину а према просечној стопи из друштвеног плана развоја за 76 — 80. годину од 12,9% она опада за 7,3% (под условом да не дође до даљих запошљавања до краја године).

Тенденције уочене у посматраном периоду за пет месеци, говоре, да се ниво запошљавања компликује углавном из два разлога:

— због неостварења развојних програма и

— због појаве технолошких вишкова код неких организација, као последица ранијих инвестиционих одлука или неконтролисаног запошљавања.

Из тих разлога наглашено је, треба утврдити стварне потребе у радној снази, односно на бази њих утврдити технолошки вишак, како се даље не би компликовало ово питање.

Бранков Владимир

ОСТВАРЕНЕ ИНВЕСТИЦИЈЕ ЗА ПРВИХ ПЕТ МЕСЕЦИ 1977. ГОДИНЕ

Назив радне организације	План за 1977. год.	остварење за I пет м. 1977. год.	% остварења
1. „Стандард-бетон"			
— ООУР-а „Рад"	43.635.000	8.470.319	19,4%
— ООУР-а „Бетоњерка"	4.800.000	3.163.629	65,9
— ООУР-а „Шљункара"	8.850.000	76.037	1,0
— ООУР-а „2. октобар" Јасеново	16.000.000	83.772	1,0
— ООУР-а „Транспорт"	—	46.558	—
— ООУР-а „Зај. службе"	5.250.000	4.924.718	93,8
2. „Победа"	8.735.000	165.605	2,0
3. „Жарко Златар"	2.180.000	420.000	19,3
4. „Плантекс"	7.780.000	1.700.908	21,9
	—	—	—
СВЕГА ИНДУСТРИЈА	53.595.000	10.581.227	19,7
5. ПК „Јужни Банат"	187.267.000	20.942.933	10,9%
— ООУРа „Економија"	85.904.000	6.046.972	7,0
— ООУР-а „Засади"	77.183.000	8.528.994	11,0
— ООУР-а „Кооперација"	22.800.000	5.314.674	23,0
— ООУР-а „Банат"	1.380.000	605.293	44,0
СВЕГА ПОЉОПРИВРЕДА	187.267.000	20.492.933	10,9
6. ООУР-а „Трговина"	—	149.469	—
СВЕГА ТРГОВИНА	—	149.469	—
7. „Сава Мунћан"	15.000.000	—	—
8. „Комуналац"	2.455.000	—	—
9. „Маш. брав. радња"	17.455.000	—	—
ПРИВРЕДА УКУПНО	258.317.000	31.223.629	12,1

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

РЕДАКЦИЈА

Главни и одговорни уредник
Бранков Владимир

Издавачки савет:
Зоран Павлов (председник), Божидар Шијачки, Жива Паликућа, Милан Милићевић, Милорад Радомир, Душан Станковић, Мирослав Бранковић, Владимир Кастељанов, Милан Кручичан, Слободан Стан, Алојз Хлавачек, Иштван Геич, Слободан Штрбац, Стеван Стефановић, Јован Петров, Драгиша Алексић, Александар Ранц, Озрен Ђурђев и Мирољуб Бура.

Редакцијски колегијум:
Стојче Соколовић, Владимир Банков, Мирјана Пешић, Илија Поповић, Антон Шованец, Јоца Боериу, Младен Лекић, Урош Влаховић, Милан Зарић, Татјана Тимотијевић.

Лектор:
Рада Срдановић

Уредник Фотографије:
Стеван Палинкаш

Технички сарадници:
Мирољуб Бура и Милета Костић

Штампа Граф. пред. „Сава Мунћан"
Рукописи и фотографије се не враћају

Адреса листа:
Бела Црква, 1. октобар бр. 65
Тел.: 851-071 Ж. рачун 66810-678-2190

Делегати за време седнице Фото клуб Дома ЈНА

ПОТПИСАН ДРУШТВЕНИ ДОГОВОР О КАДРОВСКОЈ ПОЛИТИЦИ

12. јула 1977. године потписан је Друштвени договор о кадровској политици у општини Бела Црква. Потписници друштвеног договора су све ДПО, Скупштина општине, Скупштине самоуправних интересних заједница и ОУР-а и друге самоуправне организације и заједнице.

Друштвеним договором о кадровској политици, обезбеђују се јединствено понашање и организована сарадња свих ДПО, Скупштине општине, организација удруженог рада, самоуправних радних и интересних заједница у остваривању начела утврђене кадровске политике; недељивост

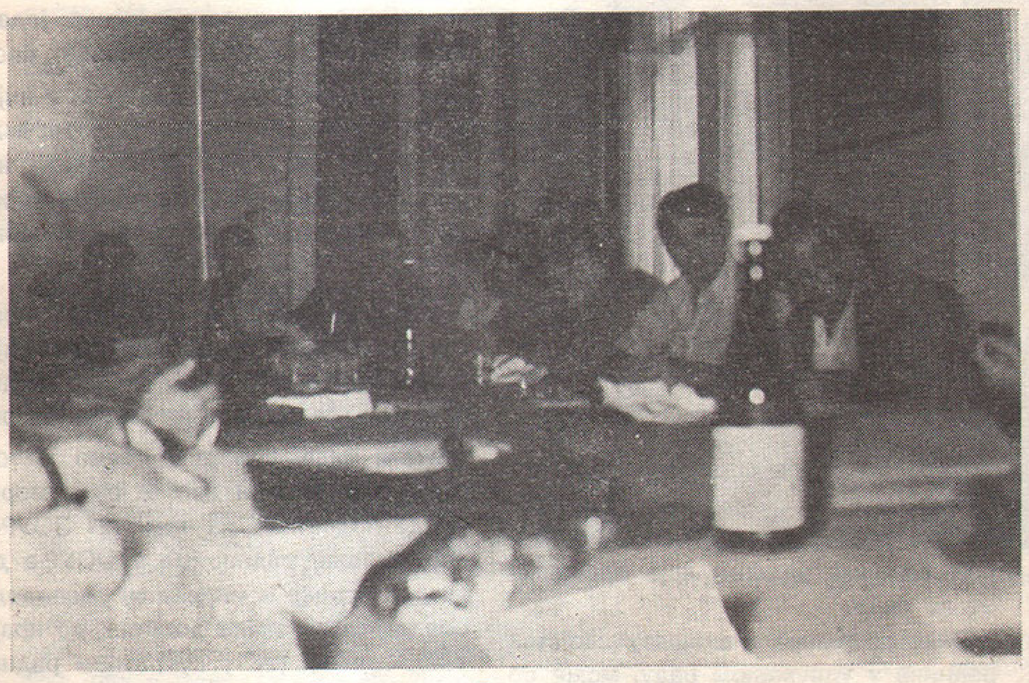

Потписници Друштвеног договора

морално-политичких и стручних квалитета у избору кадрова и усаглашавање програма уздизања кадрова са програмима привредног и друштвеног развоја, са циљем да радничка класа и остали радни људи и грађанство потпуније постану стварни творци и носиоци друштвених одлука и акција у области кадровске политике.

О остваривању кадровске политике учесници Договора сагласни сру да утврде такав демократски поступак ко јим ће се обезбедити да радни људи, организовани у основним, самоуправним организацијама и заједницама и радни људи организовани у друштвено-политичким организацијама што непосредније одлучују о критеријумима за избор и о самом избору на самоуправне, јавне или друге друштвене функције и о остваривању одговорности носилаца тих функција.

Бранков Владимир

„ИНСПЕКТОРИ ГДЕ СТЕ — ШТА СТЕ“

Овим речима се обично вајкамо на све оно што запажамо око себе, што нам се не свиђа, што нас нервира или оштећује.

У продавници на пример, нису истакнуте цене, јабуке су натруле, хлеб бајат... Шта раде ти инспектори?

Тротоари прљави, а улицама ветар разноси смеће, папире, штаницле с једног краја на други. И ми опет: „Инспектори, где сте"?

„Крагне" у чашама пива веће од „кошуље", а ми и онда: „нико не контролише"!

У парку...

Ретко да прође дан да их бар по једном не поменемо. Јер смо стално у покрету, контакту са светом, природом.

Стварно, има им се шта и замерити. За много што-шта им се може замерити. Тим људима са незавхалном улогом. И треба им замерити на свему ономе што не чине ваљано, или што уопште не чине, а требају и морају.

Али... Е, али то „али"? У то „али" смо ми сви (сем инспектора). Колико су „мали" ти инспектори. А ми? Ох, ох, хо...

Пођимо редом. Којим? Све једно.

Седимо у парку. На било којој клупи. Безбрижно. Одмарамо или доколицу убијамо грицкањем семенки које нам је Ружа спаковала у новине, сладимо се „Поркорн" кокицама, пушимо, читамо новине. Лепо нам је, зар не? Испражњену амалажу (изгужвану или не), остављамо ту, поред клупе или на њој. А оне наранџасте корпе, које се поставише у нашем интересу, „зјапе" празне. Чекају своје „муштерије", којих је мало. Њихова „роба" слободно „шета" парком...

Кренемо Алејом према Нери. Том, некада дивном шеталишту. И сда опседнуто шетачима. Нарочито у поподневним часовима, суботом и недељом. Никако да се ослободимо тих инспектора! Ђубре на све стране. Ту су стари лонци, канте, кутије од разних конзерви, „најлон" џакови пуни разних „ситница", старим шпоретима на чврсто гориво, које смо одавно избацили из употребе негде јдва вире ноге, а и понеки електрични је ту у „мировини"... Без мало, слика се неколико пута до Нере понавља као филм са „техничким сметњама". По ловичном закључку, најсмелији (да не употребимо други израз), товар са својих кола, бицикла или неког другог превозног средства, изручили су најближе. Шетају ту и они. Мислите да не?...

Нека смо се мало уморили. Шетња ће нам ипак, добро доћи. Вишеструко. Зато, идемо даље. Према Калуђерову на пример. Не далеко. Ту, на самом излазу из града. Е ту, баш ту ћемо морати, колико-толико да променимо мишљење о инспекторима. А много ћемо размиш ати и о нама. Ми, који нисмо инспектори. А, можда би требало да будемо. Сви ми.

Интересантан призор. Контраст. Обележје наших понашања.

Најпре табла која означава забрану бацања отпадака ван одређеног места. Па стрелица која упућује на одређено место. Онда, пут који води на то „одређено место" за смеће. Града, саднице. Граница дозвољеног мењених деци основних школа, и недозвољеног. Инспекторска посла, рекло би се. Да, али... То, малопређашње „али" се некако опет врзма око нас.

Јер, овде се џаковима не износи смеће. Камиони, приколице, шпедитери, трактори, кола су овде превозна средства. По гомилама и точковима се види. Изручује се где ко стигне: око пута, поред пута, изнад пута, испод пута, па и на сам пут, овај међународни. Отпадци материја разног порекла. У „колору", наравно. А „рупа", то „одређено место"зврји празно. И чека да поново, ко зна по који пут и по којој цени, дође булдожер да је бар мало „нахрани".

Па пут према Језеру? Па...

А инспектори? Па, то се ноћу ради, кажу. Док они спавају. Или одмарају. Као сви ми. Шта да им радимо? Или шта они да раде? И њима је потребан сан, одмор. Као и нама.

Лепа је ова наша варошица. И њена ближа и даља околина. Врло лепа. А могла би да буде још лепша, допадљивија, пријатнија. Само, да се ра зумемо, не зависи све од инспектора, оних, комуналних, санитарних, ветеринарских, грађевинских... Јер и они имају право да поставе питање: где смо ми сви, житељи ове дивне варошице?

„Почистимо прво свако испред своје куће", стара је, добра и увек актуелна изрека. Али, можда би јој требало додати „реп": „не бацајмо то ђубре испред туђих кућа". Јер, све су наше. И сви смо наши.

А онда, инспектори? Шта ће нам? Можда нам стварно уопште нису потребни. Или, ако баш мора да постоје, нека се нађу за они који не иду у овај корак. И још нешто: нека (ако то меродавни нису учинили), иницирају ред. Да се зна ко ће, када и куда скупљати, носити и односити. Биће нам лакше и лепше. Свима. Њима највише. И „крагне" у чашама пива биће мање.

Стојче Соколовић

ПОСЕТА МАРКА ЂУРИЧИНА БЕЛОЈ ЦРКВИ

ПРЕДСЕДНИК ПОКРАЈИНСКОГ ВЕЋА САВЕЗА СИНДИКАТА ВОЈВОДИНЕ ВОДИО ЈЕ РАЗГОВОРЕ СА ЧЛАНОВИМА ПРЕДСЕДНИШТВА ОВСС, НА ТЕМУ: СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА О УДРУЖЕНОМ РАДУ И НАРЕДНИ ЗАДАЦИ.

У општинском Синдикалном већу друг Марко Ђуричин је са члановима Председништва ОВСС, разговарао о спровођењу Закона о удруженом раду са посебним освртом на активност у вези доношења интерних правилника о стицању и расподели Дохотка и личних доходака у ООУР-а.

Председник општинског Већа Савеза Синдиката друг Владимир Мијин упознао је друга Марка Ђуричина са активностима ОВСС у спровођењу ЗОР-а. У разговорима који су вођени, наглашено је, да је питање стицања и расподеле дохотка и личних доходака, централно питање наше даље самоуправне социјалистичке изградње. У том смислу, речено је, да су радници у ООУР-а у обавези, наштa их обавезује и ЗОУР-у, да до 31. децембра ове године сачине своје правилнике о стицању и ррасподеле дохотка и личних доходака, јер ће у супротном од 1. јануара 1978. године примати зајемчени лични доходак.

Ради тога, приоритетан је задатак радника у ООУР-а да у наредном периоду сачине нацрте својих правилника о расподели, који ће да садрже оне елементе, на основу којих ће се одређивати материјални и друштвени положај радника у ООУР-а.

Решења која су дата у ЗОУР-у резултат су нашхи досадашњих искустава и праксе коју остварује наше друштво у периоду борбе за нове друштвене односе, као и примена у пракси оних револуционарних циљева наше радничке класе, који треба да ства ра такве друштвено-економске односе у којима ће рад и резултати рада представљати она мерила на основу којих ће се одређивати материјални и друштвени положај човека као појединца, ОУР-а и друштва у целини.

Зато, можемо да закључмио, да целокупни друштвено-економски положај радника у удруженом раду зависи од њихове свакодневне борбе за доследну примену у живот оних принципа који су утврђени Законом о удруженом раду.

Владимир Бранков

ИДЕОЛОШКИ РАД У СК

У циљу остваривања јединственог система идејно-политичког и марксистичког образовања чланова СК у нашој општини, ОК СК је на својој задњој седници донео одлуку о организовању међуопштинског одељења ове школе са седиштем у Вршцу.

Политичка школа СКВ — треба да омогући настављање организованог и систематског вођења идеолошког образовања чланова СК, који се афирмисали у својим срединама доприносом развитку самоуправних односа у радно организацији и друштвено-политичкој заједници. У њој ће се школовати они кадрови, који ће стечено знање примењивати у конкретној свакодневној пракси на својим радним местима и у свом друштвено-политичком раду.

Школа ће идејно-политички оспособљавати уз рад и за рад и самоуправљање оне осведочене борце за самоуправне односе, који имају радно место у својој организацији и већ стечено професионално знање.

Школа не омогућава стицање формалних школских квалификација, не припрема професионалце — стручњаке, него идеолошко-политички изграђене активне чланове нашег самоуправног друштва.

Образовно-васпитни процес у школи је јединствен и трајаће 12 месеци. Рад школе почиње 1. октобра 1977. године, а завршава се 30. септембра идуће године. Настава се изводи у два семестра. Предавања и вежбе се одржавају четвртком и петком пре и поподне и трају по три часа, а суботом се држе предавања само пре подне. Укупан фонд часова недељно износи 15.

Слушаоце — студенте за политичку школу СКВ — предложиће ООСК, уз сагласност кадровске комисије и Општинског комитета. То ће бити они чланови СК који су своју опредељеност за социјалистичко самоуправљање већ потврдили у пракси, идејно и морално позитивне личности спремне за интензивно студирање уз рад.

Бранков Владимир

ПОЧИЊУ РАДОВИ НА ИЗГРАДЊИ РЕГИОНАЛНОГ ВОДОВОДА БЕЛА ЦРКВА

СИЗ за стамбено комуналну област Бела Црква са „Змајем" из Смедерева као основним Извођачем и „Стандард-бетоном" из Беле Цркве у понедељак 1. 08. 1977. године потписује уговор о изградњи водовода.

Радови почињу са изградњом I фазе која представља обезбеђење воде за град Белу Цркву и обезбеђење услова за израду сеоских водовода.

Укупна вредност I фазе је 38.000.000 Н. динара.

„Змај" као извођач кредитира изградњу са 16.000.000 остатак СИЗ.

Радови ће почети у августу месецу ове године.

ЗАШТИТА САМОУПРАВНИХ ПРАВА МОРА БИТИ ЕФИКАСНИЈА

остваривање друштвене заштите самоуправних права радних људи кроз функције друштвеног правобраниоца самоуправљања

— ДОВОЉНО СЕ НЕ ПОШТУЈУ ОПШТИ САМОУПРАВНИ АКТИ, ДРУШТВЕНИ ДОГОВОРИ И СПОРАЗУМИ.

◆ ◆

— ПОТРЕБНА ЈЕ ЧВРШЋА САРАДЊА ИЗМЕЂУ ООУР-а И ОРГАНА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ КОЈИ СЕ БАВЕ ФУНКЦИЈОМ НАДЗОРА НАД ЗАКОНИТОШЋУ РАДА ОСНОВНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА, А СА ЦИЉЕМ УСАГЛАШАВАЊА САМОУПРАВНИХ АКАТА СА УСТАВОМ И ЗАКОНОМ.

◆ ◆

— КРШЕЊЕ САМОУПРАВНИХ ПРАВА РАДНИХ ЉУДИ, И АКО НИЈЕ МАСОВНО НЕГАТИВНО СЕ ОДРАЖАВА НА ПРАВОВРЕМЕНО ОТКЛАЊАЊЕ НЕПРАВИЛНОСТИ У РАДУ.

◆ ◆

— РАСПОДЕЛА ЛИЧНИХ ДОХОДАКА МИМО РЕЗУЛТАТА РАДА, ЧЕСТ ЈЕ УЗРОК ПОРЕМЕЋАЈА У МЕЂУЉУДСКИМ ОДНОСИМА.

Иако од устајновљавања друштвеног правобраниоца самоуправљања није прошло толико времена да би се могла дати комплетна оцена рада ове институције, ипак се из, протеклог раз добља могу извући искуства и указати на одређене проблеме. Анализирајући претставке које се односе на самоуправне опште акте, друштвени правобранилац самоуправљања у нашој општини друг Ђура Миличевић, дошао је до значајних запажања о недостацима и пропустима приликом самоуправног уређивања односа у основним и другим организацијама удруженог рада. Међу тим недостацима и пропустима најчешћа је појава неусаглашавања самоуправних споразума са Уставом и законом, који налажу да се одређени односи у ООУР-а регулишу општим самоуправним актима. Овакво стање, мање или више присутно у ОУР-а, доводи до повреда самоуправних права радних људи. Присутна је појава, по речима друга Ђуре, да постојећа акта у организацијама често не одражавају конкретне односе, већ се она преписују, те се из њих не може утврдити било чија одговорност за њихово недоследно остваривање. У организацијама где се општа самоуправна акта и донесу, она се ипак не поштују. Није сувишно и овом приликом подсетити на 660 члан ЗОУР-а, у коме се каже — цитирам: „Постојеће основне и друге организације удруженог рада, пословне заједнице и организације пословног удруживања дужне су да саобразе своју организацију и ускладе самоуправне споразуме о удруживању, друге самоуправне споразуме, статуте и друге самоуправне опште акте, одредбама овог закона у роковима које утврде програмима спровођења одредаба овог закона, а најдоцније у року од 2 године, од дана његовог ступања на снагу.“ Сигурно је, да би било знатно мање кршења самоуправних права радних људи и других негативних појава, када би постојала већа сарадња између ОУР-а и органа Скупштине општине који се баве надзором над законитошћу рада ОУР-а.

ОБЛИЦИ КРШЕЊА САМОУПРАВНИХ ПРАВА РАДНИКА

На основу поднетих жалби, друштвеном правобраниоцу самоуправљања кршење самоуправних права најчешће је дошло до изражаја у основним правима радника која произилазе из рада.

Када се говори о стицању својства радника у удруженом раду, може се запазити да је институт конкурса често погрешно примењиван тј. да није у складу са законским одредбама и самоуправним споразумима које су ОУР-а донеле. Или, саме ОУР-а често не поштују самоуправне споразуме за утврђивање приоритета при запошљавању привремено незапослених радника, и ако су оне подписнице истих.

РАСПОДЕЛА МИМО РЕЗУЛТАТА РАДА

Било је појава у протеклом периоду да су радници покретали поступак за заштиту самоуправних права, поводом расподеле средстава за личне дохотке. По речима друштвеног правобраниоца самоуправљања, један од основних разлога кршења овог права је, што расподела често није регулисана самоуправним споразумима унутар ООУР-а и што радник не располаже подацима на основу којих би могао да утврди резултате свогт рада.

У већини ООУР-а, расподела према резултатима рама још увек није саживела, те нису ретке појаве да лични доходак радника не зависи од резултата рада, већ је то само његов мањи варијабилни део. И овде морамо да подсетимо на члан 127 ЗОУР-у који налаже радницима у ООУР-а да утврде основе и мерила за расподелу средстава за личне дохотке, до краја 1977. године, јер у супротном радници ће у ООУР-а да примају само законом зајемчени лични доходак који је у нашој општини 55% од просечног личног дохотка у Покрајини. Последице такве праксе негативно се одражавају на међусобне односе радника, као и на понашање у привређивању и располагању друштвеним средствима, што је довољан разлог да ООУР-а што пре донесу основе и мерила за расподелу средстава за личне дохотке.

Бранков Владимир

ИЗ РАДА ЦРВЕНОГ КРСТА

Крајем јуна 29. и 30. обављена је акција добровољног прикупљања крви. И овога пута у акцији су предњачили млади, највише давалаца је из редова радничке омладине.

У акцији је дало крв 130 добровољних давалаца, а што је за наш терен веома успешно, јер у летњем периоду опада број давалаца.

Сви знамо да је преко лета већа потрошња крви и појачане су потребе за истом. Иако је лето наши даваоци су се овога пута потврдили и масовно изашли на акцију да би дали капи драгоцене течности која спасава животе.

Ових дана тј. крајем јуна и почетком јула месеца организација Црвеног крста је урадила велики посао. Обављен је избор деце за слање на летовање. До ове године слали смо по двоје, троје деце на летовање. Сада шаљемо групу од двадесеторо деце. Група деце коју шаље Црвени крст са групом деце коју шаље СИЗ за дечју заштиту чиниће целу трећу смену на летовалишту у Сукошану, ко је је организовао Дечји дом „Вера Радивојевић“ у Белој Цркви.

Ови малишани ће радосни и усхићени поћи 21. јула на море да и они по први пут запливају и остете слано море — лизну море.

Био је то озбиљан и велики посао припремити тј. одабрати децу. Брижно и савесно су радиле комисије на овом послу читавих месец дана. Посао су обављале Комисија за рад са подмлатком и омладином и Комисија за социјални рад при Црвеном крсту.

Деце је много, потреба за опоравком на мору је такође много, како прићи овом послу и обавити га успешно?

Најзад после много размишљања изграђени су критеријуми по којима је вршен избор деце. Као прво узети су у обзир социјални услови породице у којој дете живи, број деце у породици, медицинске индикације за опоравак на мору као и заступљеност реонских организација Црвеног крста и организација Црвеног крста из насељених места. Консултовали смо и школског лекара који нам је такође дао доста података о здравственом стању деце као и потребе опоравка истих на мору.

Најзад смо добили списак деце која ће поћи на летовање, позвали смо родитеље на родитељски састанак ради договора и свих објашњења у вези припрема које би требало родитељи да учине.

Теоретски део посла је обављен, сада чекамо 21. јул да спроведемо ову акцију, а то је да испратимо наше малишане у Сукошан, пожелимо им пуно сунца и мора које ће допринети њиховом здрављу много.

Бадрљица Меланија

Група добровољних давалаца крви после давања

Деца — будући даваоци крви

ПРОБЛЕМИ И МЕРЕ ЗА ЗАШТИТУ ЧОВЕКОВЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Брзи индустријски, технолошки и друштвени развој неоспорно да је допринео општем прогресу, али је исто тако неминовно довео до деградације животне средине у широким размерама. У садашњој ситуацији, нарушавање човекове животне средине и чи таве биосфере постаје све озбиљнији и акутнији проблем човечанства.

У општим оквирима решавања овог проблема, поставља се питање начина очувања човекове животне средине, али исто тако и организовања рационалног коришћења природних ресурса. На овај начин, проблем стања и заштите животне средине добија и своје економске димензије тиме, што ће се у само располагање и коришћење природних ресурса унети одговарајући економски критеријум. Наиме, нарушено стање животне средине, као и стање необновљиве и обновљене природе, захтева неодложно да се, поред осталог, у све трошкове друштвене производње укључе и трошкови природних ресурса и њихове обнове у најширем смислу.

Проблем добија још шире размере, ако се посматра из аспекта човек и средина у међусобној повезаности и потребе приступа, који обезбеђује суштинско јединство човека и природе. То би био један мотив. Други би мотив био чињеница „да су досадашњом праксом у светским размерама створени такви друштвени односи у којима човек почиње да ради против себе мотивисан пре свега профитом као покретачем свеукупне активности".

Повезивањем ова два мотива, долази се до сазнања да се решавање проблема не исцрпљује само у технички-технолошким настојањима па ни у решавању економског питања. Нужно је сагледавање целокупног човековог живљења у складу са принципима самоуправног социјализма и његовима начелима опште хуманизације с једне стране и потребе да се у светским размерама морају мењати економски и друштвени односи.

Из наведених чињеница јављају се тешкоће и на међународном плану ре шавања питања животне средине, а потичу из специфичних идеолошких и друштвено-економских регионалних приступа. Међу овима, истичу се два главна концепта. Концепт СЕВ оријентисан на решавање питања средине и својим земљама чланицама и концепт западних земаља са претензијама да, у складу са својим дугорочним интересима, наметну своја економско-технолошка решења.

Шума — заштитник човекове средине

У таквој констелацији „Југославија би, као несврстана и земља у развоју могла да буде иницијатор за покретање акције у циљу изналажења одговора за решавање ових питања у складу са аутентичним потребама земаља у развоју. За ово је потребно претходно опредељење према овим питањима у нашој земљи, што претпоставља развијене тешње међурепубличке сарадње."

Сви наведени ставови разрађени су у Програму научноистраживачког рада у области заштите и унапређења животне средине у СР Србији (Српска академија наука и уметности). У том Програму предложени су приоритетни задаци, које треба претходно истражити. Од важнијих међу њима истичу се: израда катастра загађивача, загађивање земљишта, отклањање, отпадака, квалитет ваздуха, процеси загађивања употребом пестицида, проучавање и стабилизовање наших екосистема, заштита сировина у процесу производње хране, економски аспекти заштите животне средине, образовање кадрова и др. На образовање кадрова ставља се посебан акцент. Ради се углавном о уношењу елемената сазнања о животној средини у опште образовање, као и образовање специјалиста, којима ће развој заштите животне средине бити основно занимање.

Из интеграције човека и средине произилази правило о обостраном међусобном дејству. Колико средина утиче на човека, толико човек утиче на своју животну средину. У тражењу најмоћнијег фактора као регулатора природне средине, долази се до закључка да је шума постала пресудни чинилац човековог животног простора. Наравно да се тиме не елиминишу ни други утицаји.

Истичући значај шуме у животу човека (производња материјалних добара и општекорисне функције, које добијају све већи значај), парадоксално звучи чињеница о негативном свеукупном билансу односа човека према шуми.

У низу историјских података, најочитији је став Енгелса, који је рекао: „Људи који су у Месопотамији, Грчкој, Малој Азији и другим земљама крчили шуме ради добијања ораница, нису ни сањали да на тај начин отпочињу са данашњим опустошењем тих земаља лишивши их истовремено са шумом и центара који су скупљали и чували воду."

Из низа функција шума од општедруштвеног значаја — од којих свака може да буде предмет посебне обраде — навешћемо најважније:

— шума као регулатор климе и под небља неког краја,

— шума као регулатор водног режима и неисцрпни резервоар воде за насеља,

— шума као заштитник од снежних завејавања и штетног дејства ветра,

— заштитна улога шуме у вези са ерозијом земљишта и поплава,

— шуме као снабдевачи насеља чи стим ваздухом и чиниоци у спречавању аерозагађивања,

— бактерицидно дејство шуме (у Паризу констатовано 36.000 патогених клица у 1 мм³ ваздуха, насупрот свега 490 у Булоњској шуми на домаку Париза),

— значај шуме у војно-стратегијском погледу, а посебно у концепту општенародне одбране,

— значај шуме као природног феномена од опште културне вредности једног народа (Делибрлатска пешчара на пр.),

— естетск и рекреационе функције шуме,

— улога и утицај шуме на повећање плодности пољопривредних култура,

— шума као фактор за развој ловства, ловне привреде и ловног туризма,

— улога шуме у развоју туризма као привредне гране.

Према томе шуму треба схватити као интегрални део живота цивилизованог човека.

У оквиру Акционог плана за заштиту животне средине, посебно место заузима тзв. Популаризација заштите човекове животне средине. Ова акција подразумева:

— обезбеђивање сарадње са нитересним заједницама, ООУР-има, као и грађанима у погледу давања иницијатива и предлога мера за заштиту животне средине,

— разматрање могућност иукључивања омладинских радних бригада у акције значајне за заштиту животне средине,

— организовање пригодних предавања, трибина, изложби, и издавање пргиодних публикација,

— израду пригодних публикација на

— развијање свести о значају шуме у заштити човекове животне средине,

— у средствима јавног информисања обезбеђивање обавештења грађана о стању, планираним и реализованим мерама и ефектима који се остварују на заштити животне средине,

— израду програма наставно-васпитних мера којима ће се код ученика развијати знање и навике неопходне за живот у урбанизованој средини и однос према животној средини.

Ђорђе Панић

БОЛОВАЊА — ПРОБЛЕМ КОЈИ ЗАХТЕВА ШИРЕ ДРУШТВЕНО АНГАЖОВАЊЕ

— у току 1976. године повећано је коришћење права из здравственог осигурања и то: амбулантно-поликлиничке услуге и прегледи по случајевима за око 36.899 у односу на 1975. годину, а болничко лечење по случајевима за 369 у односу на 1975.

— посебно алармантно је изостајање са посла, јер је у току 1976. године изостало укупно 2.839 радника, што износи 63.195 изгубљених радних дана.

Прелиставајући податке о коришћењу права из здравственог осигурања дошли смо да забрињавајућих показатеља. Тако је на пример: утврђено да је болничких лечења у току 1976. године по случајевима више за око 20% у односу на 1975. годину, коришћење лекова за око 6% а амбулантно-поликлиничке услуге за око 15,3%.

Посебно је значајно а то се одразило и на расходима СИЗ-а за здравствено осигурање, да је у току 1976. године дошло до раста боловања преко 30 дана. Регистровано је више од 2.839 случајева или 63,195 изгубљених радних дана. Ако то ставимо у однос са бројем активних осигураника дођићемо до податка да је у просеку током 1976. године сваки запослени радник боловао 14 радних дана.

Можемо с правом да поставимо себи питање — дали смо уистину толико болесни? За боловања преко 30 дана на пример, исплаћено је у току 1976. године 3.636.575,70 милиона динара што је за 44% више у односу на 1975. годину. Ако овој суми додамо и суму која је исплаћена за боловања до 30 дана у организацијама удруженог рада, можемо слободно рећи да проблем боловања није само проблем здравства и радника у њему, већ да је то врло озбиљан друштвени проблем који захтева шире друштвено ангажовање.

Из тих разлога можемо се с правом запитати, шта је поред болести узрок толиким изостанцима са посла? Медицински разлози сигурно нису једини који утичу на повећање боловања. Вештачење о потреби продужавања боловања више од 30 дана, захтева од лекара не само да је добро упућен у дијагнозу функционалног оштећења организма радника, већ треба да познаје и проблеме радног места радника, услове које оно поставља на радни потенцијал радника, те да је добар познаваоц социјалних проблема и психолошких ставова оболелог радника. Без обзира, што се у комисијама налазе лекари са искуством, у оцењивању привремене радне неспособности, очигледно је да критеријуми нису уједначени. О томе говоре велике разлике у стопи боловања између појединих заједница — што би се врло вешко могло образложити медицинским разлозима. Интересантно је на пример, поменути, да у Алибунару и Ковину — који имају за око 1000 осигураника више од Беле Цркве, у просеку је сваки радник боловао око 7 радних дана, значи упола мање.

Зато, комплексно решавање боловања могуће је постићи једино заједничким напорима здравства и удруженог рада. Свакако да овој акцији поред њих, морају да се ангажуиу и ДПО-е и заједница у целини. Тако ће се избећи неоправдани изостанци с посла који се прикривају болешћу, али и изостанци који имају одређеног оправдања. Није ретка појава, да установе за смештај предшколске деце и у случају најбаналнијег обољења детета одбијају примање детета, што ствара потешкоће запосленој мајци која мора изостати с посла.

Суочени с овим проблемима, СИЗ-а за здравствено огисурање и организације удруженог рада покренули су иницијативу за формирање Амбуланте за Удружени рад, а ту иницијативу прихватила је и Скупштина општине. Амбуланта је почела са радом од 1. 7. 1977. године, у којој раде два лекара који воде евиденцију оболелих радника и отварају боловања.

Сигурно је, да ће ова акција уродити плодм, уколико Удружени рад пружи пуну сарадњу Дому здравља. Поред ове акције, Дом здравља ће од јесени систематски да врши прегледе радника по организацијама удруженог рада, ер превентива ће сигурно смањити бро оболелих радника током године.

Можемо да закључимо, да ће заједничким акцијама свих фактора а посебно удруженог рада у наредном периоду доћи до смањења процента коришћења права из здравственог осигурања.

Бранков Владимир

БРАВО ДРУГОВИ АРМИРЦИ

Припадници гарнизона Југословенске народне армије из Беле Цркве, ових дана су завршили и предлаи на коришћење два бетонска моста која су изградила на каналу реке Нере.

Сваки мост дугачак је по десетак метара, ширине шест метара, са гелендерском оградом, а издржљивост им је предвиђена да могу примити и најтежа возила.

Први мост изграђен је на око 2 километра од Беле Цркве и од великог је значаја за повезивање имања Пољопривредног комбината „Јужни Банат", као и индивидуалних пољопривредних произвођача које се налази преко тога моста. С друге стране, на главном току реке Нере постоји скоро неисцрпан мајдан висококвалитетног шљунка, који се изградњом овог моста може користити.

Интересантно је напоменути да је до овог рата на том истом месту постојао сличан бетонски мост, који је још 1941. године бивша југословенска владаминирала, а после рата је неколико пута изграђиван дрвени, али због великог коришћења он је био често оштећиван и тако стално вребао жртве.

Мвст који су припадници ЈНА изградили на крају села Кусића, такође има велики значај за коришћење земљишта између канала и реке Нере.

Сарадња са гарнизоном ЈНА, која се све више остварује, даје изванредне и корисне резултате на привредном и комуналном плану ове Општине.

Стојче Соколовић

ЈОШ ЈЕДАН УСПЕШАН ПОВРАТАК ОРБ „САВА МУНЂАН“ СА СОРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Завршетком прве смене ОРА „Ниш 77“ и бригада „Сава Мунђан“ завршила је своје учешће на овој акцији показавши веома добре резултате како у радном тако и друштвеном животу на овој акцији.

Командант ОРБ „Сава Мунђан“ предаје рапорт председнику ОК ССО Бела Црква

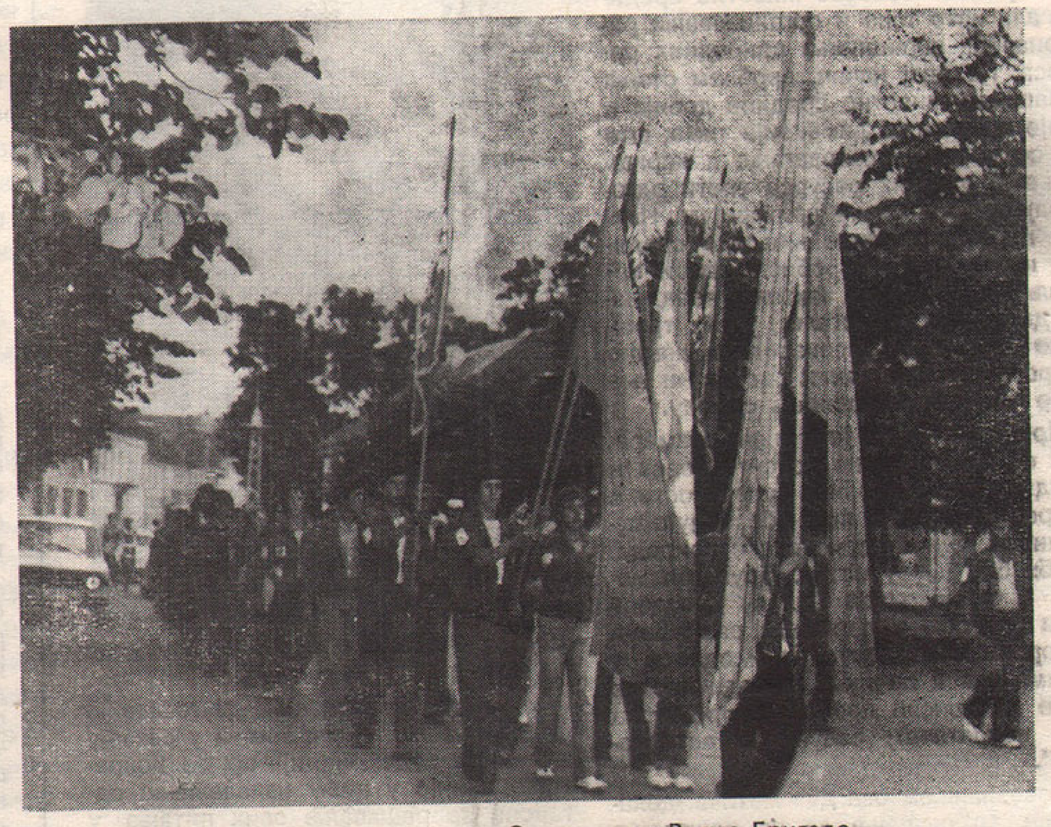

Успешан пвратак наше Омладинске Радне Бригаде

У оквиру Титових и наших јубилеја све акције ове године вођене су под паролом ТИТО — ПАРТИЈА — ОМЛАДИНА — АКЦИЈА што је било подстрек свим бригадама учесницама на свим Савезним омладинским акцијама у Југославији као стимуланс за постизање ванредних резултата.

Наша бригада као једна од већ познатијих бригада по учешћу на акцијама у Југославији и ове године је максималним ангажовањем постигла одличне резултате и оправдала своје учешће и поверење да учествује на једној од најстаријих акција у Југославији на ОРА „Ниш 77“.

ДРУШТВЕНИ ЖИВОТ ВИШЕ НИЈЕ СЛАБОСТ

Учествовање наше бригаде на досадашњим Савезним акцијама било је пропраћено великим пропустима у организовању друштвеног живота док се може слободно рећи да је тај проблем ове године превазиђен о чему јасно говоре повеље Друштвених активности за прву и другу декаду. Суштину једне акције није потребно објашњавати али можемо нагласити само то да успех једне бригаде не сачињава само радни део, већ је радни део без добро организоване друштвене активности само половичан успех.

Друштвена активност наше бригаде у овој години била је на висини што доказује и успешно организовање неколико манифестација значајних за живот на акцији. Наша бригада на овој акцији братимила се са две бригаде са којима је имала најтеснију сарадњу а може се рећи да су то била два уникатна потеза, јер је прво братимљење са ОРБ „Милош Гајић“ из Малог Зворника било уједно и прво братимљење на акцији у првој смени ОРА „Ниш 77“, док је друго братимљење са ОРБ „Иво Лола Рибар“ било прво братимљење на траси од кад постоје ОРА „Ниш 77“. Може се констатовати да је друштвена активност наше бригаде била успешна али исто тако мора се рећи да се следећих година томе треба посветити још више пажње.

УСПЕШАН СТАРТ У ПРВОЈ ДЕКАДИ

Прва декада прве смене ОРА „Ниш 77“ донела је нашој бригади поред већ наведене плакете за друштвене активности, још и на радном пољу два ударништва, прво ударништво декаде са просеком норме од 127,8 и ударништво ударног дана са нормом од 215,6. Прва декада као успешан почетак и старт наше бригаде на акцији била је подстрек за даље још веће ангажовање како на радном пољу тако и на пољу друштвених активности. Од стране Скупштине смене три бригаде међу којима је и наша похваљене су за изузетне резултате постигнуте у првој смени.

Организационо и радно бригада се у првој смени консолидовала тако да су се створиле добре основе за постизање још бољих резултата у другој смени.

Увек у радној атмосфери

ВРХУНАЦ ЈЕ ДОСТИГНУТ

Друга декада ОРА „Ниш 77“ била је и врхунац постигнутих резултата наше бригаде на овој акцији. Велики подстрек за постизање што бољих резултата био је и наилазак државних празника од којих је сваки значио још по један интерни ударни дан за сваку бригаду. Друга декада донела је нашој бригади још једну повељу друштвених активности и још два ударништва. Прво ударништво декаде у просек норме од 130,6 и ударништво ударног дана уз норму 157,6. У другој декади Скупштина смене је исто тако похвалила пет бригада међу којима и нашу и истакла да су резултати постигнути у целој акцији прави допринос омладине прослави Титових и наших јубилеја као израз опредељења и воље наших омладинаца да радно прате пут друга Тита.

ПРАВИ ИЗРАЗ ВРЕДНОСТИ

Сумирајући резултате постигнуте на акцији Скупштина учесника смене ОРА „Ниш 77“ доделила је, за изванредне резултате постигнуте на изузетној траси, ванредно ударништво омладинској радној бригади „САВА МУНЂАН“ као бригади која је још уз три бригаде постигла најбоље резултат ує овој смени. Можемо бити задовољни што наша бригада уз досадашњих 15 ударништва које поседује са последњих акција може придодати и ова пет ударништва и самим тим се још више попети на лествици бригада које су у сваком тренутку добродошле на свакој савезној радној акцији у Југословији.

ДВЕ ТРАКЕ ДЕЛА НАЈДРАЖА ПРИЗНАЊА

„ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА СА ТИТОМ НА ЧЕЛУ“ једно од најдражих признања ове године на Савезним радним акцијама поседује и наша бриг. „Ниш 77“ доделила нашој бригади ово признање за изванредне резултате показане на радном пољу и на пољу друштвених активности. Најдраже признање краси нашу заставу која је већ окићена многим признањима а уз њу стоји трака омладинске радне акције „Ниш 77“ као још једно признање нашој бригади.

Можемо резимирати и рећи да је наша бригада са свим овим признањима, траком „40 ГОДИНА НА ЧЕЛУ СА ТИТОМ“ ОРА „Ниш 77“ плакету друштвених активности за прву и другу декаду, са пет ударништва, и посебним признањима скупштине смене као и са 15 редовних и две ванредне ударничке значке са 17 похвала постигла још један велики успех и оправдала поверење целе наше друштвене заједнице.

Најбоље обележени Титови и наши јубилеји на овај начин, радно омладински доказ су праве воље и жеље да се Титов пут следи и прати и да његова мисао увек живи у нама. Волимо га неизмерно а и он је наш идол у сваком тренутку јер ми живимо за њега а он и данас а и увек наглашава да имамо најбољу омладину која му је у сваком тренутку најискренија и одана и пуна жеље и ентузијазма да његово напред у сваком тренутку следи.

БРИГАДИРСКО ЗДРАВО ДО СЛЕДЕЋЕ АКЦИЈЕ И ДО СЛЕДЕЋИХ УСПЕХА!

ОБАВЕШТЕЊЕ

СИЗ за стамбено комунално област обавештава заинтересоване грађане да је расписан VI конкурс за уступање грађевинског земљишта за индивидуалну изградњу у комплексу „Расадник II“ у Белој Цркви.

Конкурс ће бити истакнут 1. 08. 1977. године на огласној табли СИЗ-а, СО Бела Црква, у месним заједницама и Радним организацијама и трајаће до 15. 08. 1977. године.

Са такмичења поштоноша у дугом ходању

КОРАК ДУГ МЕТАР И ПО

Крајем јуна је у Белој Цркви одржано V по реду традиционално такмичење у брзом ходу поштоноша са територије Јужног Баната.

Из основних ПТТ са овог региона пријавило се 13 такмичара, а од тога наступило је дванаест.

Старт и циљ био је испред Поште у Белој Цркви, а ходало се до села Кусића и назад, односно укупно 10 километара.

Панчева, са резултатом 56,10 минута, а треће Љубиши Јанкулову из Јаснова, који има време 56,31 минута. Четврто и пето место припало је Милораду Болесникову и Коцану Тачковском.

Првих пет такмичара освојили су и посебне новчане награде од 2.000 до 500 динара.

Са овог квалификационог такмичења три првопласирана учесника одла-

Први на циљ је стигао Поштоноша из Алибунара, Станислав Бабић

Добро организовано такмичење, према речима Васе Винкића, председ ника такмичарске комисије, дало је веома добре резултате.

Прво место освојио је Станислав Бабић, поштоноша из Алибунара, препешачивши десет километара за свега 55 минута и 20 секунди, друго место припало је Миладину Јовићу из

зе на Покрајинско такмичење, ради даљих квалификација за Савезно такмичење поштоноша у брзом ходању, а према календару ових такмичења, Балканско такмичење одржаће се октобра месеца у Грчкој.

Стојче Соколовић

Такмичење ватрогасаца

КАД ЗАШУШТИ МЛАЗНИЦА

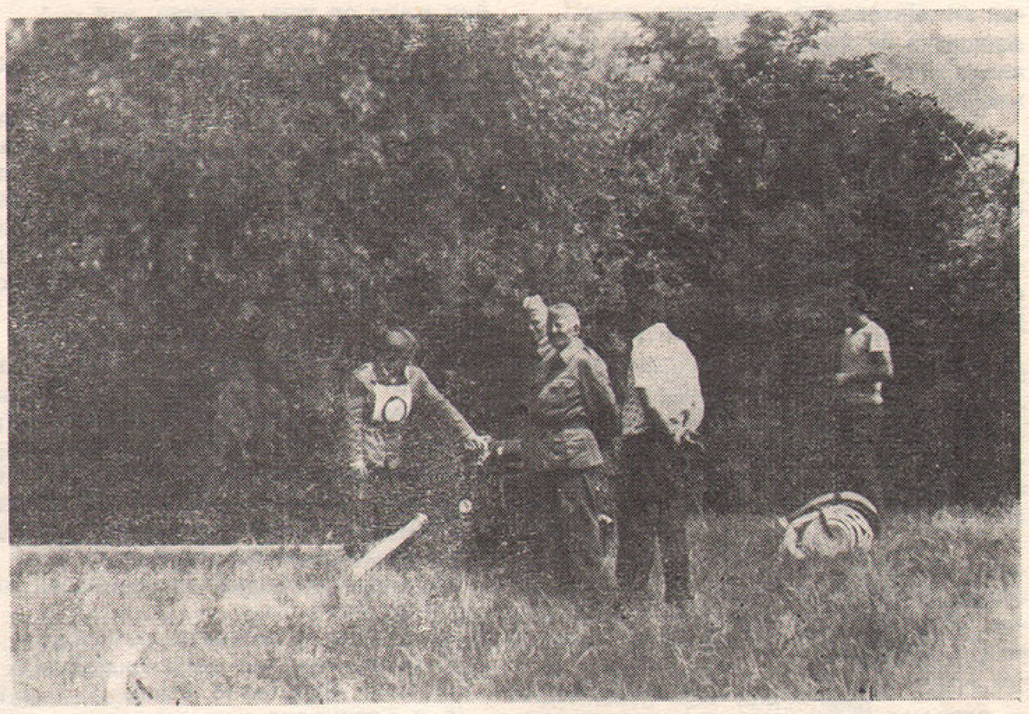

Увек спремни да на време дејствују

У организацији Општинског ватрогасног савеза, а у част Титових јубилеја, ових дана је у Белој Цркви одржано такмичење добровољних ватрогасних друштава са територије ове општине.

Такмичење је изведено на реци Нери у дисциплини „брзо гашење пожара са водом". Учествовала су пет добровољна ватрогасна друштва и то ДВД Бела Црква, из Индустрије намештаја „Победа", ООУР-а „Засади" Пољопривредног комбината „Јужни Банат", ДВД из Банатске Паланке и села Крушчице.

Свака екипа извела је по десет припадника друштва, а мета су биле лименке постављене на ступу на даљини од око тридесетак метара.

Готово све екипе показале су изванредну спретност у извршавању свога задатка почев од паљења мотора, постављања ватрогасних црева до крајњег циља — гашења пожара.

Прво место заузело је ДВД Бела Црква, друго ИДВД Индустрије намештаја „Победа", а треће је припало ИДВД „Засади" Пољопривредног ком бината „Јужни Банат".

Припадници ових друштава изразили су жељу да се оваква и слична такмичења, у разним дисциплинама, са различитим супозицијама, чешће одржавају, из чега је Општинском ватрогасном савезу произишао задатак за даљи рад.

Стојче Соколовић

СЛЕТ СЕЛЕНИТА ВОЈВОДИНЕ У НОВОМ САДУ

5. јуна 1977. године на аеродрому Ченеј уз учешће 150 такмичара из 52 аероклуба, екипа Беле Цркве освојила је ДРУГО МЕСТО, а у појединачном пласману Игњатовић Бранислав заузео ПРВО МЕСТО у категорији модела Ракета (дисциплина трајања лета).

СЛЕТ ВАЗДУХОПЛОВНОГ ПОДМЛАТКА ЈУГОСЛАВИЈЕ У СОМБОРУ

ОДРЖАН ОД 23. ДО 26. ЈУНА 1977. ГОДИНЕ, ПОВОДОМ ПРОСЛАВЕ ТИТОВИХ ЈУБИЛЕЈА

Екипа Војводине у чијем саставу је био и члан аероклуба Бела Црква Радослав Миленковић освојила је ТРЕЋЕ МЕСТО, а Миленковић као појединац ТРЕЋЕ МЕСТО у појединачном пласману освојивши БРОНЗАНУ МЕДАЉУ у категорији модела Ракета са падобраном (дисциплина трајања лета).

У овим такмичењима чланови аероклуба „Живица Митровић" из Беле Цркве постигли су врло лепе и значајне резултате не самоза свој клуб већ и за целу Војводину.

В. Пејаковић

ОДМЕТНИЦИ

Остваривање концепције општенародне одбране

САМОЗАШТИТА СТАНОВНИШТВА

У нашем систему општенародне одбране самозаштита представља најмасовнији и најзначајнији део цивилне заштите. Она је нашла своје место и у правним актима којима је регулисана општенародна одбрана, било у оквиру федерације, република или покрајина. Тим актима утврђује се област делатности самозаштите, а радни људи и грађани обавезују се да учествују у самозаштити.

Из веома широке и сложене материје која припада самозаштити, за ову прилику издавајмо само нека, по нама, најзначајнија питања, са циљем да се, у најосновнијем упознамо и потсетимо на оно чему служи самозаштита.

Најпре о томе да се циљ и задаци самозаштите, као саставног дела цивилне заштите, суштински разликују од циљева и задатака друштвене самозаштите.

Под самозаштитом се подразумева сарадња, односно учествовање целокупног способног становништва у заштити и спасавању лица и имовине у случају ратних дејстава, као и елементарних и других тешких несрећа. Задатак друштвене самозаштите је међутим, да спречава и сузбија непријатељску обавештајну и другу субверзивну активност чија је сврха да се нанесе штета и да се подрива наше друштвено уређење.

Када је реч о самозаштити њен циљ је у рату исти као и приликом тешких несрећа било које врсте, док су задаци различити у рату и у елементарним несрећама, па су чак и различити у разним врстама несрећа.

У случају рата може се у великој мери умањити број жртава у редовима становништва и материјална штета, ако се благовремено и темељито спроведу све потребне мере заштите.

Колико је и какве припремне мере потребно спровести да би се постигао овај циљ, најбоље нам илуструју подаци о страдањима цивилног становништва у ранијим и садашњим, савременим ратовима.

У Првом светском рату на пример, изгубило је живот око 9,800.000 људи, а од тога 9,300.000 војника и свега 500.000 грађана. У Другом светском рату било је 51,000.000 жртава, од чега 24,000.000 или 48% међу цивилним становништвом. У Корејском рату пак, од 9,200.000 жртава било је цивила 7,782.000 или 84%, док је у Вијетнамском рату погинуло цивила чак и 95% од укупног броја жртава.

Већи део мера самозаштите међутим, такве је природе да их у миру уопште не можемо изводити, или би њихово извођење било нецелисходно. Због тога се морамо оријентисати да се те врсте мере спроводе било у очи непосредне ратне опасности или у току рата.

Међутим, у сопственом интересу, у интересу заштите својих најближих и заштите друштвене имовине, могуће је и неопходно у миру урадити ово: израдити или набавити помоћна средства за личну заштиту, прву помоћ, дезинфекцију и деконтаминацију; припремити опрему и друге ствари и након узбуне понети их у склониште или заклон; припремити материјал за замрачивање станова, привредних објеката и свих путничких и других возила; спровести све противпожарне мере у стану и имању; припремити материјал и средства за заптивање прозора и врата у стану, како не би у њих продрла радиоактивна прашина и бојни отрови; обезбедити мању залиху хране (нарочито конзервиране) и мању залиху воде.

У помоћна средства за личну заштиту, прву помоћ, дезинфекцију и деконтаминацију убрајају се: фабрички произведена или импровизована заштитна маска; заштитни мантил од пластичног или гумираног платна; подесна заштитна обућа (најподесније су гумене чизме); гумене или кожне рукавице; заво за прву помоћ; прашак за прање или сапун, сода бикарбона; чисти алкохол, вата или марамица од папира. Сва та опрема може се набавити у виду одговарајућег комплета или се може куповати по деловима, с тим што је ваља комплетирати.

У случају узбуне у склониште или заклон треба понети: мантил, ћебе, прибор за личну хигијену, књигу или нешто друго за разоноду, личну заштитну опрему, конзервирану храну и воду за неколико дана, јастук за лежање и, по могућности, транзистор. Све то треба имати припремљено на одговарајућем месту, тако да нам буде стално при руци.

Стамбене зграде, привредне објекте, путничка и остала возила, док запрете ратне опасности, треба замрачити. При овоме се треба придржавати упутства која у том тренутку доносе (или су их већ раније донели) Штаб цивилне заштите или органи управе надлежни за послове народне одбране.

Прозоре и врата на стамбеним зградама и другим зградама у којима живе или раде људи, ваља заптити одговарајућим тракама или пригодним тракама од штофа и другог приручног материјала. Заптивање треба обавити што солидније, јер се само у том случају може очекивати да радиоактивна прашина, а делимично и бојни отрови, неће продрети у просторије.

У оквиру противпожарних мера из стамбених зграда и непосредне околине, ако је то могуће, и из привредних зграда и њихове ближе околине, треба уклонити све лако запаљиве те кућине и друге запаљиве материје. У зградама треба сместити (на подесним и приступачним местима) једноставна помоћна средства за гашење пожара. У та средства убрајамо, пре свега, сандуке и вреће с песком, бурад са водом, кофе, лопате и пожарне метле.

Наводимо још и то да је за све оне грађане и радне људе за којенема на располагању довољно склоништа, неопходно, без обзира да ли они живе у граду или на селу, у случају непосредне ратне опасности, изградити заклоне, а то значи на брзину изградити заштитне објекте, извршити адаптацију неког природног објекта, ископати земунице, ровове и слично. За израду ових заклона треба ангажовати сво расположиво људство.

И најзад, када је реч о самозаштити, неопходно нагласити да су након ваздушног или неког другог напада, сви грађани дужни да се што пре укључе у спасавању својих суграђана, своје имовине, имовине суграђана и друштвене имовине, као и да пруже прву помоћ повређеним. У случају да сами нису у могућности да пруже потребну помоћ, дужни су да о томе обавесте најближу јединицу цивилне заштите.

Грађани су такође дужни да, у случају рушења зграда и разних објеката, притекну у помоћ и спасавање људи и имовине. За ту сврху користе се алатом и другим помоћним средствима којим располажу (пијуци, лопате, конопци, тестере, секире).

У сваком случају, спасавање се спроводи опрезно да не би дошло до повреде људи, а за теже случајеве, обавештава се јединица цивилне заштите.

Све ово подједнако се односи за случај рата и у случају елементарних и других тешких несрећа. О овом другом случају, овога пута нисмо много говорили. Предпостављамо да су наши радни људи и грађани, поучени сопственим искуством и искуством других, спремни и способни да у датом моменту притекну у помоћ онима којима је она потребна.

Стојче Соколовић

КАРАЂОРЂЕ ПЕТРОВИЋ ЈЕ 1817 ГОД. БОРАВИО У БЕЛОЈ ЦРКВИ У БАНАТУ

Још у старој класичој Грчкој постојала су таја политичка удружења којан су осивали демократи и олигарси ради освајања власти. Овим удружењима, у ствари, историја бележи прве клице и облике политичких странака.

По примеру корбоанра и других тајних револуционарних организација које су у то време почеле да се јављају у Европи, држећи се ове старе грчке класичне традиције, Рига од Фере је 1780. године у Румунији основао „Хетерију", организацију која је била национално-ослободилачког карактера. Основни циљ „Хетерије" био је да ослободи Грке и остале балканске хришћане од Турака, као и да се створи федерација хришћанских држава под грчким руководством. Ова организација јавља се у Грчкој 1795. године. Пропаганду за општи устанак свих хришћана у Турској ради њиховог ослобођења од вековног турског ропства водили су хетеристи у Русији, који су тамо имали и своје организације. На овом послу је нарочито била активна организација „Хетерије" у Одеси, која је обновљена 1814. године под руководством Скуфоса. Пропоганда хетериста била је свестрана и снажна, нарочито средином друге деценије 19. века. Славна грчка прошлост, захваљујући нарочито оном старом класичном периоду богатом значајним догађајима, писцима, легендарним подвизима, донела је и новим Грцима велики број присталица, који су овај покрет, било тајно било јавоо помагали. Овај филхеленистички покрет у Европи представљао је снажан фактор јавног мњења у многим европским државама, нарочито у водећим: Русији, Енглеској и Француској.

Хетеристи су увидели да им међу хришћанским народима Турској царевини Срби могу бити од највеће користи и помоћи, пошто су већ више година водили успешну револуционарну борбу против Турака и имали ратно искуство и оружје. Они су сигурно рачунали на Карађорђеву сарадњу, на сарадњу човека који је био на челу једне револуције. На Милоша Обреновића нису рачунали, јер им се чинио и сувише турски обојен, уз то и врло опрезан, и нису веровали да би он у датим условима прихватио њихове планове и програме. Карађорђе је у то време (1817. године) живео у Хетину у Басарабији и они су настојали да га свакако придобију за своје планове. Овај задатак су хетеристи поверили Ђорђу Олимпију, другом мужу Чучук-Стане, познатом у Србији под именом „Капетан Јоргаћ", који је као вођа добровољаца у време Првог устанка ратова са Турцима и добро познавао Карађорђа. Мисија Ђорђа Олимпија је потпуно успела. Карађорђе је прихватио планове и програм „Хетерије". У Галати, код Јашиа, у кући кнеза Константина Ипсилантија, Карађорђе је на свечан начин примљен за члана „хетерије" којој је том приликом положио и заклетву на верност. Хетеристи су помогли да се Карађорђе врати у Србију, како би деловао по њиховим плановима. Помоћу хетериста, чији је један представник био привремени отправник послова руског конзулата у Јашиу, Карађорђе добије новац, пасош и потребну пратњу. У пратњи Карађорђа налазио се и његов секретар пореклом Грк, Наум Канар. Прешавши преко Мехадије, у коју је дошао прерушен и као болестан, Карађорђе је 29. јуна 1817. године стигао у Белу Цркву. Чим се чуло за нестанак Карађорђев у Бесарабији, београдски митрополит Леонтије Ламбровић, пореклом Грк, који је у то време живео у Кишињеву, пожурио је да то јави Милошу Обреновићу. „Чувајте себе... он је курјак био и курјак ће да умре... Он само зато иде у Србију да се разрачуна са неким људима и да баци ватру тамо"... Тако је Милош Обреновић био обавештен о повратку Карађорђа у Србију.

У Белој Цркви Карађорђе је ручао и замолио Тошу Недељковића, трговца, да га на својим колима до Дунава одвезе. Када су дошли на кордон код Нове Паланке, наиђу на Панту Остојића, сина Ђорђа Остојића, скелеџије, оружничког војводе, Карађорђева побратима, који као стражмештер уместо официра чува стражу. Замољен од Карађорђа, Панта Остојић је прихватио да га пребаци у Србију. Интересантно је да ни Панта Остојић није знао кога пребацује, нити Карађорђе да је Панта Остојић син њиговог војводе и побратима Ђорђа Остојића. „Тако Панта... прими срцу одушевљено ту молбу Карађорђеву. Но уместо да нађе кога да превезе Карађорђа у Србију, он сам узе кордонски чамац и са два граничара, Пером Протићем и другим коме се незна име, Карађорђа и његовог секретара Наума Конора, сам Остојић думенишући 29. јуна лицем на Петров дан на српску страну близу Рама превезе, где му ту Карађорђе заблагодари и одобри га са 10 дуката, а она два граничара са по 5 дуката. Пошто је прешао у Србију, Карађорђе најпре оде у Велику Плану а затим у село Радовање, где га у колиби Војнића у зору 13. јула 1817. године, по налогу Милоша, војвода Вујица Вуличевић и његов момак Павле Новаковић, на спавању секиром убију. Секретара Карађорђева, Наума Конара, убили су из пушке на потоку када се умивао.

Стражмештер Панто Остојић са граничаром Перо Протићем (осим оног трећег њиховог друга, који се каже вратио натраг) није смео више да се врати на дужност на кордон у Нову Паланку. Једно време се са Пером Протићем крио. Доцније је трговао, затим је био полицајац у Смедереву, а најпосле је био ђумручки чиновник у Радујевцу, где је 1850. године умро. Он се у Србији оженио и имао једног сина који се звао Мита Остојић, који је живео у Бечу као трговачки агент и кога су звали „лепи Мита".

Други син Ђорђа Остојића, Сава Остојић, Пантин брат, остао је да живи у Новој Паланци. Бавио се трговином и ту је и умро. Он је имао 4 сина: Јована, Ђорђа, Тошу и Александра, који су били познати богати марвени трговци на пештанској и бечкој пијаци.

Граничар Пера Протић крио се једно време у Пожаревцу. Међутим, кад кнез Милош Обреновић за њега дозна, буде тајно убијен и у Мораву бачен. Близу Смедерева избаци га вода на обалу и ту сахрањен буде.

Са оним трећим граничаром, коме се ни име не зна, шта је било не зна се, претпоставља се да се вратио натраг у кордон у Нову аПланку.

Стеван Јовичић

СТАРА ПАЛАНКА ИЗМЕЂУ ЖЕЉА, МОГУЋНОСТИ И ПОТРЕБА

ВАПАЈ ЗА ТУРИЗМОМ

Историја Старе Паланке, ту, на самој обали Дунава, обали која само на некоклико стотина метара спаја Војводину са ужом Србијом, веома је занимљива и бурна. Зна она и за Римљане, Марију Терезију, Фрању Јосипа, Карађорђа, Петровића... О томе најбоље сведоче и остаци тврђава на обе стране, од којих је зуб времена Рамску више сачувао.

Али, о томе други пут.

Реч је о изванредним потенцијалним условима за развој излетништва, викенда, па и стационарног туризма.

Ретко се које место (бар у Војводини) може похвалити оваквим богатством вода и оваквим условима који су још увек дивљи, али вапију за луризмом. Јер, управо ту се спајају три реке и Канал: Нера, која својом кристалном Карпатском водом, на самом запљускују обалу, не може да не изазове намерника да потегне двоглед на њиховој палуби. Ту су и „Ракета" на својој свакодневној редовној линији Београд — Текија и обратно, које својим „летом изнад воде" као да завршавају све дневне атракције.

Због свега тога није случајно што се у овој ери моторизације, свакодневно, а посебно недељом, на обали нађу и по стотину и више аутомобила. Препознајемо Београдске, Панчевачке, Зрењанинске, па и друге регистрације ближе и даље околине.

Али многи, који су се овде упутили по туристичкој карти, склони су да се брзо разочарају и можда не зажеле да поново дођу. Јер, невоља има на претек. Од многобројних, помена за ову прилику одабрали смо само оно, најмаркантније.

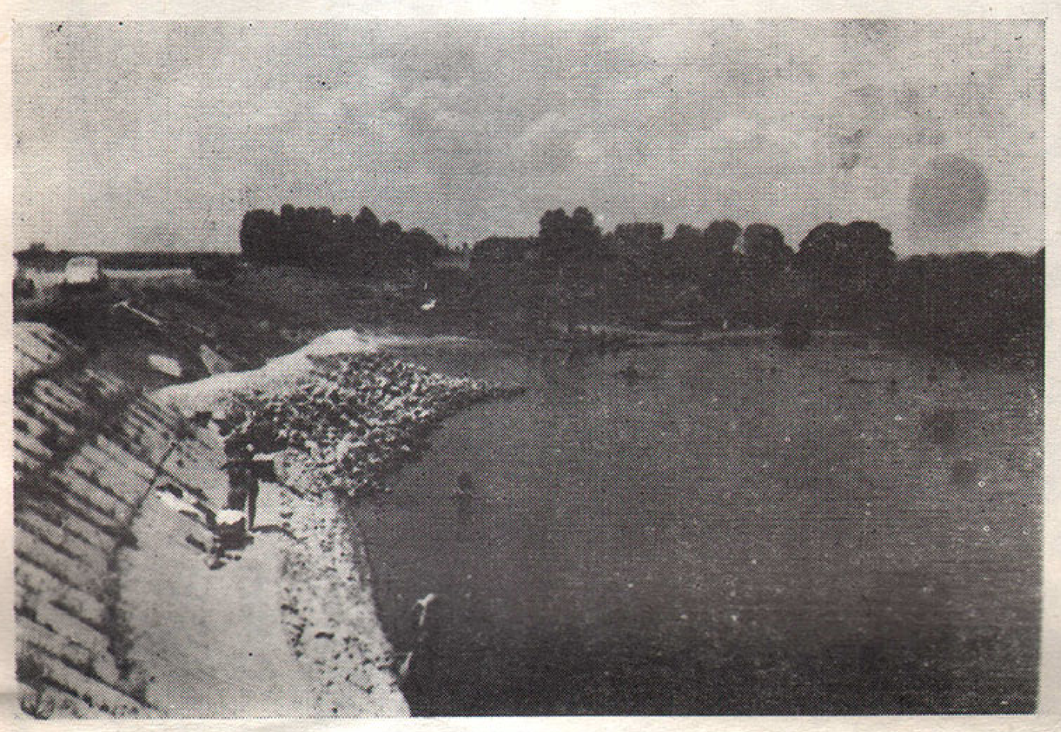

Призор са плаже

ушћу у Дунав, на великом платоу водене површине дуго одржава своју вредност, одупирајући се највећој Европској реци; Караш, односно Канал Дунав — Тиса — Дунав који је овој вијугавој реци изменио корито и заробио је у камене облоге, као да пркоси овом вештачком, Војвођанском гиганту, чији је почетак код Бездана, а крај ево овде. Тихо и безазлено улази у Дунав да за увек изгуби свој понос и име. Колос Ђердапске хидроелектране, чак и на овом делу „олењио" је Дунав, па му се ток може приметити само по којем отпадку који „клизи" по воденој површини. Ко зна одакле?

Приближимо ли се високом насипу Канала (иако нас водена површина од супротне обале дели за неколико стотина метара), јасно можемо посматрати стрме и питоме падине Пожаревачког региона, па чак и чути и разабрати меденице тамошњих стада.

Низводно, на само неколико километара (чини нам се да е много ближе), на лево обали Дунава, ту где је крај реке Нере, лежи древно насеље Базјаш, где се некада завршавао крај Темишварске пруге. То е тромеђа Војводине, уже Србије и суседне пријатељске Румуније.

Својом импозантношћу и гордошћу ипак, највише пркоси и привлачи Рамска кула, а мало више, узводно и Ада Чибуклија која тешко одолева Ђердапом успорену воду.

Људске руке, знање и умење донекле су измениле природу, али не и на њену штету. Укрећена стихија за увек је престала да насрће на Банатску Паланку, а пуста, редовно поплављена пешчана поља, постала су зиратна, пуна зеленила, бујности.

Додамо ли још и непрекидно крстарење рибарских и спортских чамаца, скеле, која уз помоћ свог „Дејана" неуморно пребацује људе с једне обале на другу, слика је комплетнија. Чест наилазак и хука џиновских мотора највећих Дунавских, па и речно-морских бродова, па таласи што

Тек што се напусти асфалт на пример, који једва допире до приватног угоститељског објекта, испрече се рупчаге пуне воде које неумољиво запљускују бранике точкова, да би на узвишењима било прашине до миле воље. Кола се у сваком случају морају паркирати на врелом песку, жарком сунцу или у бари.

Дивља (једина) плажа заиста одвратно делује. Свако ко је дошао да се у овим жарским летњим данима расхлади и ко се одлучи да загази у воду, хтео или не мора да упре очи у рачвасте, оголеле пањеве које је стихија избацила на обалу. Помисао га хвата, да ли и колико још ваквих и оних већих, опаснијих крије утроба овог залива?

Ни шетња по обали није пријатна било на коју страну да се крене. Поготову за оне који нису довољно вични да прескачу рупе и баруштине, да газе по дубоком „живм" песку. Оброњена обала, а склизнути бетонски елементи вребају жртве. Грање, пластичних канти и кутија и многих других отпадака по целој обали у изобиљу, али за то хладовине ни за лек.

И најзад, све ове природне лепоте и оне за које се може рећи „дотераним", потенциране и садашње, остају као неиспуњена жеља, а намерника воде у кафану. Избор је ту једноставан: приватна или друштвена. Ту је ипак, најбоље. На тераси или у просторијама друштвеног објекта послужују све врсте пића, освежавајућих напитака, рибља чорба и риба. Навече се може слушати и добра музика, са певачицом, наравно. Ако случајно будете ту нечим изневерени, у непосредној близини, иза угла само, је кафана Стетомира Анђелковића (зовите га „Ђеле", јер ће вас сви разумети). Овде је увек живо и пословно. Бићете љубазно послужени. Ту нема да нема. Рибља чорба, риба и све остало што припада овако специјализованом ресторану. Навече и овде музика. Каква? Па, свира се — и пева. До поноћи.

Ако пак, некоме нису по вољи рибљи специјалитети (сем рибље чорбе и пржене рибе нита друго), ко му је крив. Могао је да се благовремено снабдене којом конзервом „карнексом" на пример.

Па ипак, на крају испадне све лепо. желели стационарни туризам, а завр- Ако сте пошли на викенд, излет, пошили у једној од кафана, шта вам фали. „Подгрејаним" је лепо прошао дан. У међувремену и кола је напустила јара, па је у „ситним" часовима пријатно путовати.

Следеће недеље (или све једно којим другим даном), ако сте заборавили све оно пре кафане, зажелећете да опет дођете.

Ипак, не смемо бити престроги критичари. Јер, перспектива се овде ипак, осмехује. Издашној природи човек ће ипак, притећи у помоћ. Оплемениће је, учинити је привлачнијом, питомијом. Први кораци већ се јасно наслућују.

Ето, упоредо са изградњом Канала Д—Т—Д урбанизиран је и овај део земљишта. Нека то што до сада на овом послу није ништа учињено. На карти Каналског и Дунавског приобаља зацртана е мрља која треба овде да представља један од туристичких пунктова, оазу која ће кад-тад представљати атракцију. Дивно је видети тај план просторног уређења овог приобаља: мотел, депанданса, стазе и зелене оазе. Амбијент какав се пожелети може.

После стрпљивих перипетија, на помолу је коначна верзија за отварање пристаништа, капетаније, зимовника бродова и свега осталог што прати један овакав подухват.

Од неколико изванредно пројектованих типова мотела, један ће сигурно добити визу. А то је тек, оно што недостаје овде.

Данас — сутра (макар и кроз „неки" средњерочни план), обали Старе Паланке припашће дакле, оно што јој следује.

Радни људи и грађани ове општине и далеко ширег региона, овде ће пријатно проводити свој викенд и одмор.

Београду, Панчеву (завршетком пута Ковин — Бела Црква), Паланка ће бити на дохват руке. И дивне шуме Делиблатске пешчаре.

Неоспорно је да је за материјализацију ових планова потребно много што-шта: организација, средства, акција. Треба смогнути сопствене и многе друге снаге и кренути у поход будућности овог приобраља.

А тада ће и историјат овог места бити својеврсна атракција. Интереси за ово подручје Римљана, Марије Терезије, Фрање Јосипа, Карађорђа Петровића, па и они из најновије наше историје, биће далеко боље расветљени, а туристима атрактивни.

Дакле, до тих лепих, будућих дана, све по старом: кошава, прашина, рупчаге, блато, сунце, таласи и — две кафане, као по договору — свака по једном сектору.

Стојче Соколовић

— додељене **„ВУКОВЕ ДИПЛОМЕ"** и награде најбољим ученицима наше општине

ДОБРИ УЧЕНИЦИ И ПРИМЕРНИ ОМЛАДИНЦИ

Најбољим ученицима завршних разреда осмогодишњих школа у нашој општини додељене су 30. јуна ове године „Вукове награде", којом приликом се још једном обележили Титови и наши јубилеји. Пријем ученика био је код председника ОК ССОВ — Бела Црква- друга Ђорђевић Пере, који је поздравио госте и пригодним излагањем о лику друга Тита и 40-год. доласка на чело КПЈ, увеличао ову акцију. У акцији се укључила и Комерцијална банка Панчево — филијала Бела Црква, која је најбољим ученицима уручила штедне књижице са по 50 динара. Пријему је присуствовало 17 ученика и то: из основне школе „Ж. Јовановић" и „Ж. Зрењанин" 10 ученика, из основне школе „Марко Стојановић" Врачевгај 4 ученика и по један ученки из основних школа Гаћеново, Крушчице и Кусића.

Поред штедних књижица, добитници „Вукове награде" добили су и по једну књигу „Историја Савеза Комуниста Југославије".

Сигурно је да ћемо и будуће бити сведоци оваквих манифестација и да ће одличних ученика и примерних омладинаца бити још више.

Биљана Бадрљица

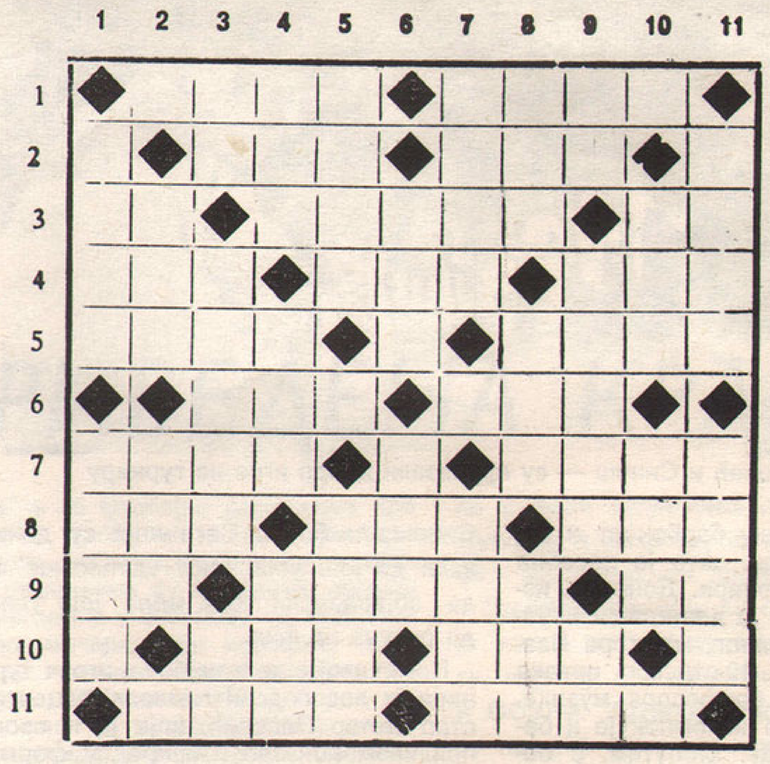

УКРШТЕНИЦА бр. 6

ВОДОРАВНО: 1. Врста бода у шивењу—земља (лат.) 2. Показна заменица немам (мн.) 3. Река у Аустрији—татарско племе—иниц. познате франц. глумице 4. Држава у Америци—песма захвалности—македонско коло 5. Трчање у природи—женско име 6. Врста птице—чуло вида 7. Област у САПВ врста фабричке супе 8. Индустријска област у Запад. Немачкој—напитак (освежавајући)—легендарни шериф 9. Слово латинице—један од метала—према 10. систем такмичења—угао 11. Музичка азбука (ознака)—избављење.

УСПРАВНО: 1. Атлетска справа—некада центар више општина 2. Јужно воће—жестоко пиће 3. Поктзна заменица—лучки радник—упитна заменица 4. Наша глумица Рас—речна риба—друм 5. Напитак од хмеља—морска животиња 6. Речно острво—врста четинара 7. Наша река—малер, пех 8. Критичар Финци—лука у Израелу—нимало оштар 9. Нота солмизације француски књижевник Балзак—показна заменица 10. Украс на мушком лицу—јужни сусед 11. Врста музичког инструмента—зао.

СА 29. СЕНИОРСКОГ ШАМПИОНАТА ВОЈВОДИНЕ У БЕЛОЈ ЦРКВИ

СУКОБ ДВЕЈУ ГЕНЕРАЦИЈА

— НОВИ ПРВАК ВОЈВОДИНЕ ЈЕ ДВОСТРУКИ ОМЛАДИНСКИ ПРВАК ЈУГОСЛАВИЈЕ МАЈСТОР ПЕТАР ПОПОВИЋ. ОН ЈЕ НА ОВОМ ДО САДА НАЈМАСОВНИЈЕМ И ПО САСТАВУ НАЈЈАЧЕМ ПРВЕНСТВУ ИСПОЉИО НАЈВЕЋУ РАЦИОНАЛНОСТ И ШАХОВСКУ СТРАТЕГИЈУ. НАЈПРИЈАТНИЈЕ ОТКРОВЕЊЕ ТУРНИРА ЈЕ МИРОЉУБ МАРКОВИЋ I КАТЕГОРНИК ИЗ СРЕМСКЕ МИТРОВИЦЕ, КОЈИ ЈЕ ОСВОЈИО ТИТУЛУ МАЈСТОРСКОГ КАНДИДАТА.

— ДЕЛИМИЧАН УСПЕХ ИВАНА БУЉОВЧИЋА И СЛАБ ПЛАСМАН ЉУБОМИРА МАШИЋА, КРЕСОЈА НОТАРОША И МИЛОРАДА КАПЕЛАНА.

Учесници са шампионата у шаху

После завршетка 29. шаховског шампионата Војводине, могуће је јасније и са већом сигурношћу дати оцену свега што се збивало на овој до сада највећој позорници Војвођанског шаха. Сигурно је, да је конкуренција била јака, јер је по саставу играча, ово до сада било најјаче надметање. На турниру је учествовало укупно 123 такмичара и то: 2 интернационална мајстора, 3 мајстора, 59 мајсторских кандидата, 28 I категорника и 30 II категорника. У таквој конкуренцији није било места тактизирању. Играчи

М. Марковић и Синеш — су приказали добре игре на турниру

су приказали велику борбеност и рационалност у игри, што је посебна карактеристика турнира. Донекле, изненађење турнира је делимичан неуспех интернационалног мајстора Ивана Буљовчића — 10-струког првака Војводине, иначе професора музике, који није успео да изкомпонује и белоцркванску баладу. Међутим, с обзиром да је и поред две изгубљене партије са мајсторским кандидатима, сакупио 8 поена, може бити задовољан деобом другог места, те свој неуспех сматрати делимичним. Интересантно је поменути да је током целог шампионата провејавао дух двеју генерација: где је на крају ипак тријумфовала младост.

Најсигурније игре међу млађим играчима приказали су: мајстор Петар Поповић, Мирољуб Марковић, Радован Јаничијевски ,Миодраг Драгојевић, Мирсад Љуца, Славко Божић, Томислав Дољанин и др.

Од ветерана свакако да су најсигурније играли Душан Бучан, Јосип Синеша и Лајош Сеги који су доказали да још увек нису „отписани" и да војвођански шах мора још увек да рачуна на њих.

По општој оцени најбољи играч турнира је новосадски гимназијалац мајстор Петар Поповић, који је и овом приликом показао изванредну форму — која је за њега важна, јер септембра месеца одлази на првенство света за омладинце у Инсбруку.

ДЕБАКЛ МАЈСТОРА

Најнезадовољнији међу мајсторима свакако треба да буде интернационални мајстор Љубомир Машић који деобом 15 — 25. места није успео да сачува реноме шаховске титуле коју носи. Приказао је слабу и несигурну игру.

Исто тако, лаће су потонуле и мајстору Милораду Капелману, који је на овом шампионату уместо добре игре, приказао тоталну незаинтересованост. И мајстор Красоје Нотарош не може да се издвоји из ове групе, јер није имао снаге и даха у завршним акцијама, што се и одразило на његов крајњи пласман.

Првак Војводине мајстор **Петар Поповић**

Најмлађи учесник турнира био је 11-то годишњи ученик из Нове Црепаје — мајсторски кандидат Ђорђе Брајић, који је у својим партијама приказао доста маштовитости и борбености. На овом турниру стекао је ново искуство и има све предуслове да постане врстан шахиста.

Организатор турнира шаховски клуб из Беле Цркве и ООУР-а „Банат" добро су припремили ову велику шаховску манифестацију. Из разговора са учесницима првенства, сазнали смо да су срдачно примљени и добро угошћени, па према томе и сви задовољни.

На завршној свечаности учесницима су уручени поклони и новчане награде. Тројица првопласираних добили су по 4.400 динара, а победнику Петру Поповићу припао је и пехар, дар организатора.

Тројица првопласираних мајсторкандидата стекли су право да учествују на савезном првенству.

Најбољи белоцркванин на овом шампионату био је мајсторски кандидат Вујовић Суља.

Бранков Владимир

НОВИ УСПЕХ ЕЛЕОНОРЕ РАНЦ

— деобом другог места на сениорском првенству Војводине за жене, Елеонора је стекла право да учествује на шампионату државе.

У врло јакој конкуренцији на шампионату за жене, Елеонора Ранц је добрим и сигурним играма у свих девет кола, успела да сакупи довољан број бодова и да као другопласирана учесница стекне право за шампионат државе који ће се одржати на Крку од 4. VIII до 20. VIII 1977. год.

Треба поменути, да је права штета што ова талентована шахисткиња још увек мора сама себи да крчи пут ка шаховској афирмацији, јер се ни овом приликом, пред шаховски шампионат државе, нису изнашле могућности да се уз тренера боље припреми за исти.

Имајући у виду ове пропусте, успеси Елеоноре Ранц су много значајнији, јер су резутлат њене даровитости и талента за шах.

Бранков Владимир

Добра шахисткиња и још боља ученица

РИБОЛОВЦИ У ЗНАКУ ЈУБИЛЕЈА

И Друштво спортских риболоваца „Караш" из Беле Цркве је својим посебним програмом увеличало прославу Титових јубилеја.

Пре неколико дана ово Друштво је на белоцркванском језеру организовало такмичење у спортском риболову са једним штапом, између својих чланова и Друштва за спорт и рекреацију ратних војних инвалида.

У свакој екипи било је по десет такмичара, а требало је од једног и по часа утврдити која су три најбоља „пецароша" и наградити их риболовним прибором.

Као што се и очекивало прво место освојио је Сава Пауновић, члан Друштва „Караш", који је за то време упецао 84 рибица, односно скоро сваког минута по једну.

Стојче Соколовић

ПОВОДОМ СУСПЕНЗИЈЕ ФК „БАНАТ" ИЗ ДУПЉАЈЕ

Фудбалске клуб „Банат" из Дупљаје, као члан Јужнобанатске „Б" групе — Исток, нормално је стартовао у првенству. Међутим, када је у јесењем делу прошле године одиграо два последња кола (против ФК „Братство — Унирea" из Владимировца и „Омладинца" из Загајице), Дисциплинска такмичарска комисија фудбалског подсавеза Панчево, донела је одлуку о поништењу ових утакмица и регистровање истих у корист противника са 3:0 („Банат" је победио са 2:0 и 3:1), наводно због на време не плаћених такси. На овим и свим предходним утакмицама делегиране су судије и делегати.

Одлуку дисциплинске такмичарске комисије, потврдио је и другостепени орган, али је Фудбалски савез Војводине, на захтев за заштиту законитости, поништио обе предходне одлуке и вратио бодове „Банату", пошто се утврдило да су одговарајуће таксе плаћене.

Међутим, пуних осам месеци после тога иста, првостепена комисија при Фудбалском подсавезу у Панчеву, поново доноси одлуку о суспензији ФК „Банат" и сада му одузима 6 бодова, тако да овај клуб са седмог места, које је заузео у првенству треба да испадне из ове лиге.

Управа овог клуба је огорчена на поступак овог форума и поново је затражила заштиту законитости и очекује да ће Фудбалски савез Војводине потврдити своју претходну одлуку.